

אגדת שלושה וארבעה

על פי ח.נ. ביאליק

מאת מוטי לרנר

ההצגה הועלתה לראשונה בתיאטרון החאן הירושלמי במאי 1980
בבימוי המחבר ובהשתתפות:

פטטה: שבתאי קונורטי

טטה: אבי פניני

נוסח זה הינו הגרסא הסופית של ההצגה שהועלתה באוגוסט 1989 ע"י "טדי הפקות" בתל
אביב בבימוי המחבר ובהשתתפות:

פטטה : אבי פניני

טטה : אוהד שחר

כל הזכויות שמורות © למוטי לרנר

רח' מסדה 5 ת.ד. 4305 רמת השרון

טל. 03-5405395 נייד 054-4583356

E-mail: motti_lerner@hotmail.com

הדמויות:

בהצגה שני משתתפים. האחד שמן וכעסן ושמו מר פטטה, והשני רזה ותמים ושמו מר טטה. שניהם שחקנים נוודים המגלמים את כל הדמויות במחזה.

התפאורה :

עיקר התפאורה הוא מעין גשר שגובהו כגובה אדם, ושני סולמות בצידיו. באמצעות הסולמות ניתן לטפס אל הגשר משני צדדיו. בחלל המוגבל בגשר ובשני הסולמות תלוי ספר ענק בן שמונה תמונות, אשר כל אחת מהן מהווה רקע לתמונה המתאימה במחזה. ספר זה מהווה מעין מחיצה שמאחוריה מחליפים השחקנים תלבושות, מסכות, אביזרים וכו'.

אביזרים:

יפורטו במהלך העלילה.

פרולוג

טטה ופטטה יוצאים אל הקהל ומנגנים אוברטורה מוזיקאלית מרשימה ביותר, מלווה באפקטים קומיים רבים בשני כלי הנגינה שלהם: טטה מנגן בכינור, ופטטה מנגן באקורדיאון קטן. אוברטורה זו חושפת את להיטותם לזכות באהדת הקהל ומבהירה כי

כל בעיה הנוצרת בין שניהם נפתרת ע"י סטירות ובעיטות. בתום האוברטורה הם נראים מאד בלתי מרוצים ממחיאות הכפים של הקהל.

פטטה: אלה מחיאות כפים? זה מה שמגיע לאומנים כל כך דגולים? הרי זאת בושה לאמנות!!

טטה: בושה לתרבות!!

פטטה: השמש תתבייש לזרוח מעליכם..

טטה: וגם הירח..

כשמתגברות מחיאות הכפים הם מציגים זה את זה.

פטטה: הרשו לי להציג בפניכם את החבר הכי טוב שלי: מר טטה.

טטה: (בבדיחות דעת) הרשו לי להציג בפניכם את החבר הכי רע שלי: מר פטטה.

פטטה: רע?!

טטה: רע..

פטטה: רע?

טטה: טוב?

פטטה: טוב!

טטה: רע!

פטטה: (מצביע לעבר השמים) קוקו.. (טטה מסתכל כלפי מעלה. פטטה סוטר לו וצוחק)

טטה: איי.. (נעלב)

פטטה מנסה לרמוז לטטה כי עליו להתחיל בפרולוג.

פטטה: ..ו

טטה: ?..ו

פטטה: ..ו

טטה: ?..ו

פטטה: נו..

טטה:	נו..?
פטטה:	(רומז לו להתחיל) אתה..
טטה:	אתה..
פטטה:	אתה..
טטה:	אני??
פטטה:	אני?
טטה:	אתה..
פטטה:	(מסכים) אני..

פטטה פונה להתחיל, אך טטה מקדים אותו ופותח:

טטה:	גבירותי ורבותי, ידידים ודודים,
פטטה:	חברות, חברים וילדים חמודים,
טטה:	אנחנו נעלה לפניכם הצגה,
פטטה:	אנחנו נערוך לפניכם חגיגה,
טטה:	הצגה חגיגית כמוה לא ראיתם,
פטטה:	חגיגה הצגתית כמוה גם לא תראו.
טטה:	הצגה נפלאה של סיפור עתיק,
פטטה:	אגדה על המלך שלמה הצדיק,
טטה:	שהיה כנראה מאד מאד חכם,
פטטה:	ועל בתו קציעה היפה מכולן,
טטה:	לא היתה כמוה בכל העולם.
פטטה:	על מלכישוע הזקן העיוור האומלל,
טטה:	ועל בנו נתניה שנלכד בכף הגורל.
פטטה:	סיפור אהבה אהבה אהבה,
טטה:	שברון לב, וצער, והרבה אכזבה..
פטטה:	אבל סוף טוב הכל טוב..
טטה:	גם אם הוא קצת רע..
פטטה:	(מוחה) רע?!

טטה: רע..

פטטה: רע?!

טטה: טוב?

פטטה: טוב!

טטה: רע..

פטטה מפנה את תשומת ליבו של טטה לשמים.

פטטה: קוקו.. (טטה מתבונן כלפי מעלה. פטטה סוטר לו ומכריז) תמונה

ראשונה!

הוא מניח את האקורדיאון בידיו של טטה. זה מתקשה מאד לשאת את הכינור, הקשת והאקורדיאון, ואיננו מצליח לצאת החוצה. פטטה מנסה לחפות על השלומיאיות של טטה עד שהוא מאבד את סבלנותו ומשלח אותו החוצה בבעיטה. כשטטה יצא, פותח פטטה את המסך המסתיר את ספר התמונות.

תמונה ראשונה

פטטה: תמונה ראשונה! בתמונה הראשונה תראו את המלך שלמה, ואת בתו קציעה בארמון המלך בירושלים. (טטה משליך אליו דלי קטן. פטטה תופס אותו ומניח אותו על ראשו) עכשיו אני המלך שלמה. בכל פעם שאני שם את הדלי על הראש.. (חש לפתע במשהו רטוב בתוך הדלי, מסיר אותו ומגלה בתוכו סמרטוט רצפה נוטף מים. נאנק בהבעת גועל ומשליך את הסמרטוט אל מאחורי הקלעים. הסמרטוט פוגע כמובן בטטה. פטטה מניח את הדלי על ראשו וחוזר לקהל) בכל פעם שאני שם את הדלי על הראש אני המלך שלמה. עלי נאמר שאני החכם בבני האדם.. ותיכף תיווכחו לדעת עד כמה זה נכון. (לעבר אחורי הקלעים) טטה!

טטה נכנס. פטטה רומז באצבעו כלפי מעלה.

פטטה: קוקו..

טטה מתבונן למעלה. פטטה סוטר על לחיו. טטה נעלב ויוצא.

פטטה: (לקהל) ראיתם? (צוחק) יש לי בת חמודות יפהפיה. עיניה חומות כיונים. לחייה ורודות כשושנים. שפתותיה אדומות כעגבניות. שיניה לבנות כבנות. וכל השאר - אבטיחים..

טטה נכנס כשעל ראשו פאה מהודרת ובידו מגיפה.

טטה: אני קציעה בת המלך שלמה. בכל פעם שאני לובשת את הפאה הזאת, אני קציעה, ואני נסיכה. ואני יכולה לעשות כל מה שאני רוצה. אני אוהבת להשכים בבוקר לכרמים, ולתעות במישעוליהם, או להתהלך בודדה ודוממה בגן המלך. אני אוהבת להריח פרחים, להאזין לציפורים. להתבונן בשקיעה, ולחלום חלומות. כל היום רק לחלום חלומות...

פטטה: (בלעג) כל היום לחלום חלומות..

טטה: (נעלב ומצביע כלפי מעלה) קוקו..

פטטה מקדים את טטה וסוטר על לחיו. טטה תולש בכעס את הפאה מראשו ויוצא.

פטטה: אני מאד מאד אוהב את בתי קציעה, אבל אני מאד מאד מאד, מאד מאד מאד

מודאג בגללה. למה אני מודאג? למה? כי כבר לפני שנתיים הגיעה בתי
לפירקה, ועדיין לא התחתנה. (קורא לעברה) קציעה!!!... (טטה מופיע מבלי

שהוא חש כי הפאה נשמטה מראשו) את קציעה בתי?

טטה: כן.. (ממהר לצאת בבהלה ולשוב כאשר הפאה לראשו)

פטטה: קציעה, אולי את רוצה להתחתן עם.. (בוחר מישו מן הקהל)

טטה: לא.. נופלות לו השניים..

פטטה: (בוחר מישו אחר) אולי את רוצה להתחתן איתו?

טטה: לא ולא.. הוא ג'ינג'י ויש לו נמשים על האף..

פטטה: (בוחר זאטוט פעוט) ואולי בכל זאת איתו?

טטה: לא ולא ולא.. הוא גדול מדי בשבילי..

פטטה: (לקהל) שמעתם? אתם רואים כמה צער היא גורמת לי? כמה עוגמת נפש?

הו... בנות גידלתי ורוממתי, והן פשעו בי. בת בליעל. בת נעוות המרדות.

(מכה באחוריה ושומט אותה על הקרקע. טטה מתעשת ובועט באחוריו

של פטטה) מי זה היה?

טטה: לא יודע..

פטטה פונה לאחור לחפש מי הבועט וטטה בועט בו שנית.

פטטה: מי זה היה?

טטה: (חושש לעורו) זה היה הוא.. (מצביע על צופה בקהל. פטטה פונה לעבר

הצופה, אך טטה בועט בו בשלישית. פטטה מסתובב מהר לאחור ומבחין

בטטה המנסה לשווא להעמיד פנים כי הוא שורך את נעלו)

פטטה: (מצביע כלפי מעלה) קוקו..

טטה מתבונן למעלה. פטטה סוטר לו.

פטטה: סוף תמונה ראשונה.

תמונה שניה

פטטה: תמונה שניה!!... (שניהם מחליפים את התמונה התלויה מאחוריהם).

פטטה יוצא אל מאחורי הקלעים)

טטה: בתמונה השניה תראו את מלכישוע הזקן העיוור האומלל, מעכו, ואת בנו

נתניה שנלכד בכף הגורל.

פטטה: (שלא הספיק לענוד את זקנו של מלכישוע) עוד פעם..

טטה חוזר על דברי הפתיחה פעם נוספת, ופטטה דורש שיחזור על דבריו בשלישית.

טטה מתכעס וצועק:

טטה: די!!!..

באותו הרגע נכנס פטטה לבוש כלמכישוע הזקן מעכו ובידו מקל הליכה. לשמע הצעקה לוקה פטטה במעיין התקפת לב מדומה וקופא במקומו מרוב תדהמה. טטה מנסה לעורר אותו בדרכים שונות ומשונות. הוא מדגדג אותו, מושך באוזנו, ומנופף בידו מול עיניו. בכל פעולה כזאת הוא גורם לו להתכופף. טטה חושב שמצא עיצה. הוא ממחרר החוצה וחוזר כשבידו משאבה. הוא תוקע אותה באחוריו של פטטה ומנפח אותו עד שזה עומד יציב. כשהוא מרפה ממנו משמיע פטטה קול שריקה כאילו התרוקן מאויר, ומתכופף. טטה חוזר על פעולת הניפוח פעם נוספת, אך שוב פולט פטטה שריקה ומתכופף. טטה מנפח בשלישית וממחרר להדגים פעולת סתימה באגודלו. פטטה מזדקף ומתייצב. טטה בועט באחוריו וזה פוסע לעבר הקהל.

פטטה: אני מלכישוע. אני סופר, ואני גר בעכו. כל ימי כתבתי מכתבים בשביל אנשים שלא יודעים לקרוא, וקראתי מכתבים בשביל אנשים שלא יודעים לכתוב. אבל עכשיו אני זקן. עיני כהו (הו-הו), וידי רועדות. אבל יש לי בן. שמו נתניהו (הו-הו). גם הוא (הו-הו) גר בעכו. והוא (הו-הו) עוזר לי. נכון נתניהו (הו-הו)?

טטה: כן, כן. אני תמיד עוזר לך. אתה אבא חמוד. אבא מותק. אבא אינטליגנטי..

פטטה: אל תתחצף..

טטה: סליחה..

פטטה: תכתוב, תכתוב.. (לקהל) הוא מאד דומה לי.. לשנינו יש..

טטה: (קוטע אותו) נזלת.. (שניהם מתעטשים)

פטטה: נכון.. נכון.. תכתוב, תכתוב.. (טטה כותב על גבי גליל נייר ארוך ומסתבך

בו) אל מלכיאל בן פלטיאל בן גמליאל בן שאלתיאל בן ירחמיאל בן

ישראל.. מהר, מהר.. יותר מהר.. יותר מהר.. בתשובה למכתבך האחרון

הריני להודיעך כי.. מהר יותר.. מהר..

נתניה מתמלא כעס על אביו ועל עצמו. הוא משתחרר בבת אחת מן הנייר בו הסתבך, וצועק.

טטה: די!!! (פטטה נבהל וקופא שוב במקומו. טטה פונה לקהל) די. נמאס לי.

אני לא יכול יותר לסבול את האבא הזה. אני עוזב את הבית ואני הולך.

אמנם אני יוצא אל דרך קשה וארוכה, דרך מלאה מוקשים מכשולים

וחתחתים, אבל אני כבר מספיק גדול.. ואני אלך לעבוד לי בתל אביב.. או

בבת ים..

טטה פונה לצאת. אך פטטה פוקח את עיניו ועוקב אחריו, מבלי שטטה חש בכך. כעבור רגע פונה טטה לאחור ונתקל בו. שניהם נבהלים.

פטטה: לאן אתה הולך?..

טטה: (נבהל, ומגמגם) גגגגג.. גגגגג..

פטטה: קוקו.. (טטה מתבונן למעלה. פטטה סוטר לו ומכריז) סוף תמונה שניה..

טטה מחליף את התמונה ויוצא להתכונן לתמונה הבאה.

תמונה שלישית

פטטה: בתמונה השלישית תראו את המלך שלמה ואת בתו קציעה בארמון המלך בירושלים. (טטה משליך מאחורי הקלעים את הדלי. פטטה מניח את הדלי על ראשו) עכשיו אני המלך שלמה. אני מזכיר לכם.. (חש במשהו רטוב על ראשו. הוא מסיר את הדלי ומגלה בתוכו את סמרטוט הריצפה הנוטף. הוא נאנק בתחושת גועל ומשליך את הסמרטוט לאחור. הסמרטוט פוגע כמובן בטטה. פטטה חוזר אל הקהל) אני מזכיר לכם שבכל פעם שאני שם את הדלי על הראש, אני המלך שלמה. ואני מזכיר לכם שאני מאד מאד מאד מאד מודאג בגלל בתי קציעה, שעדיין לא התחתנה. ואני אעלה עכשיו אל גג הארמון שלי כדי לצפות בכוכבים ולראות מה צופן לה גורלה.. (לעבר טטה) טטה!

טטה: כן, פטטה..

פטטה: הטלסקופ.. (עולה על הגשר. טטה ממחר להביא לו זוג צינורות ארוכים. באחד מהם מסתכל פטטה לעבר השמים, ובשני תומך בו טטה הנמצא על האדמה. פטטה פוקד עליו) ימינה. (טטה זז שמאלה) ימינה, ימינה.. (טטה זז ימינה) שמאלה.. (טטה זז שמאלה) אה.. קנגורו!!

טטה: איפה?

פטטה: באוסטרליה.. (מפנה את צינורו ימינה) ימינה.. (טטה זז ימינה) אה.. פנגווין!!

טטה: איפה?

פטטה: באיסלנד.. (מזיז שוב את הצינור) לאמצע.. (טטה מזיז את צינורו לאמצע, אך מנמיך אותו. פטטה רואה בעד צינורו את הקהל) אה.. ילדים?!! (מגלה שהטלסקופ מכוון לקהל ומתכעס) למעלה!! (טטה מציית) ימינה.. (טטה פונה שמאלה. פטטה נושא את צינורו לבדו, והם פונים כעת בכיוונים מנוגדים) שמאלה.. (כן"ל) ימינה.. שמאלה.. ימינה.. (פטטה פוקד את פקודותיו במהירות גוברת והולכת, עד שלפתע הוא פורץ בזעקת שבר) או!!.. (שומט את צינורו)

גם טטה הנבהל שומט את צינורו.

- טטה: מה קרה?..
- פטטה: כתוב בכוכבים שבתי קציעה תתחתן עם בחור עני ופשוט מעכו. (מדקלם)
 הו, גורל מר, גורל אכזר.. למה אסון עלי נגזר? הן מלך חכם וצדיק אני,
 למה לא תמלא רצוני?.. מוטב לי לקפוץ למצולות.. (מתכוונן לקפוץ מן
 המגדל)
- טטה: רק רגע!! (ממהר לצאת ולחבוש את הפאה. הוא חוזר וזועק זעקת פחד
 כקציעה) הו אבי היקר.. מלך ישראל.. החכם מכל אדם.. יושב ראש אגודת
 הצופים הבינלאומית.. לא!! אל תקפוץ..
- פטטה: אקפוץ גם אקפוץ.. (צועד לקצה הגשר אך נתקף פחד גבהים, והוא פונה
 ויורד שלב בסולם)
- טטה: (בתחינה) לא!!..
- פטטה: אקפוץ גם אקפוץ.. (אך גם כך הוא חושש לקפוץ. הוא יורד עוד כמה
 שלבים)
- טטה: (ביאוש) לא..
- פטטה: (מגיע אל השלב התחתון של הסולם) אקפוץ גם אקפוץ.. (טטה עוצם את
 עיניו בפחד. גם פטטה עוצם את עיניו) על החיים ועל המוות.. (קופץ.
 מגלה שנחת בשלום) ניצלתי!! (טטה מתקרב אליו כדי לברך אותו על
 הנס. פטטה אוחז באוזנו בכעס) קציעה בתי האיומה והנוראה.. החלטתי
 להעביר אותך לאי בודד. לסגור אותך בתוך מגדל גבוה.. לנעול את
 השערים.. ולהציב סביבו שומרים שיגנו עליך מפני הבחור הפשוט והעני
 מעכו..
- טטה: שמעתם?? שמעתם?? שמעתם על הגזירה שנגזרה עלי?? (מדקלם) הו,
 גורל מר, גורל אכזר, למה אסון עלי נגזר?.. הן נערה צעירה ונאוה אני,
 מדוע לא תמלא רצוני? (בורח לעבר הקהל) אולי אתם מוכנים לאמץ אותי?
 אני לא רוצה יותר לחיות אצל האבא שלי.. אני ילדה מוכה.. נסיכה מוכה..
 מלכים הם אבות רעים ואכזרים..
- פטטה: (רץ אחריה ומאיים להכותה) קציעה.. קציעה.. אני אחתוך אותך לחתיכות,
 ואעשה ממך פאזל של אלף חלקים..

- טטה: טוב, טוב... אם אתה מדבר בהגיון, אז זה משהו אחר.
- פטטה: למגדל... (אוחז באוזנו של טטה)
- טטה: לא רוצה... לא רוצה...
- פטטה: למגדל... (טטה מתנגד בכל כוחו) לא רוצה?
- טטה: לא...
- פטטה: לא צריך... (שומט את טטה מן הסולם וזה נחבט בקרקע) קציעה בתי, אולי את רוצה לשחק עם אבא בנדנדה?..
- טטה: כן... (פטטה רומז לקהל שהוא מתכנן מלכודת, ויוצא)
- טטה: אני מאד אוהבת להתנדנד כי אני נערה מתנדנדת. כן להתחתן, לא להתחתן...
כן להתחתן, לא להתחתן...

פטטה חוזר ובידו נדנדה מיניאטורית. הוא מניח אותה על הרצפה ומזמין את טטה לעמוד על קצהו האחד. בינתיים הוא מתכוון לקפוץ בכוח על הקצה השני ולהעיף בכך את טטה אל הגשר. כאשר הוא כבר כמעט וקופץ, פונה אליו טטה.

- טטה: ואחר כך נלך ללונה-פארק?..
- פטטה: כן... (מתכוון שוב לקפיצה)
- טטה: ואחר כך תקנה לי גם גלידה?..
- פטטה: כן... (ממהר לקפוץ ולהעיף את טטה לעבר הגשר)
- טטה: (מקונן) אי... אי... אי...
- פטטה: (מכריז) סוף תמונה שלישית.

טטה מסיר את הפאה מראשו ויורד כדי להתכוון לתמונה הבאה.

תמונה רביעית

- פטטה: תמונה רביעית. (מחליף את התמונה) בתמונה הרביעית תראו את נתניהו בן מלכישוע מעכו, שעזב את ביתו ויצא לו להרפתקאותיו ביער. (קורץ לקהל, ומניח בננה צהובה ועסיסית על הרצפה)
- טטה: וכך עזבתי את ביתי ויצאתי לדרכי. תרמילי על שכמי, כובעי על ראשי,

ומקלי... לא ביד. אך רוחי לא נפלה, ואין דאגה בליבי. כי עצמותי מלאות
עלומים, ולבבי מלא חזון ותקווה, וקווצותי תלתלים. וטוב לי, ונעים לי,
ונעים לי וטוב לי, וכולי, וכולי, וכולי...

לפתע הוא מחליק על הבננה.

טטה: הו בננה!!... בננה מתוקה... בננה עסיסית... מתנה מהגורל הטוב והמייטיב
השומר עלי... **(נוטל אותה בידו, ומקלף את קליפתה)**

פטטה נכנס במסכת קוף. לטטה מגלה אותו ומפנה אליו את תשומת ליבו.

טטה: מה זה? קוף? **(לתדהמתו חוזר הקוף על כל תנועותיו. טטה שוכח את
הבננה הנמצאת בידו ורוקד עם הקוף)** תראו... קוף אחרי בן אדם... הקוף
נוגס בבננה) איזה קוף סימפטי... **(הקוף נוגס שנית)** ממש בן אדם... **(הקוף
נוגס בשלישית ורק הקליפה נותרת בידו טטה. טטה נפרד מן הקוף,
ופונה לקהל)** כמה שהחיים טובים ונעימים. כמה שאני שמח שעזבתי את
ביתי... **(הקוף כבר יצא)** ועכשיו אני כבר רעב, ואני אוכל לי את הבננה
העסיסית והמתוקה שזימן לי הגורל הטוב והמייטיב השומר עלי. **(מגלה
שהבננה כבר נאכלה. מחפש אותה. לא מוצא ומתייאש)** אכלתי אותה...
(מתכוון להשליך את הקליפה על הריצפה, אך חוזר בו) הולכים על ארץ
נקיה... **(טומן את הקליפה בתרמילו)** ועכשיו אני כבר עייף משמחות, וגם
ביטני מקרקרת... אני אניח אבן למראשותי, ואלך לי לישון. **(מוציא אבן
קטנה מתיקו, משעין עליה את ראשו, וישן בעמידה)**

**פטטה נכנס כשלראשו מסכה של דוב. לפתע נדמה לו שהקהל לא מזהה את המסכה.
הוא חוזר ובידו שלט "דוב". מראה את השלט לקהל. יוצא וחוזר. מבחין בנתניה.
מרחרח את פניו וגופו. נתניה חושב שיתוש מעופף מעליו ואיננו פוקח את עיניו. כאשר
ה"יתוש" שב ומטריד אותו הוא פוקח את עיניו.**

טטה: **(פונה לקהל ושואל)** מה זה? יתוש?.. **(הקהל יריע לעברו "דוב")** דוב?

איפה?

הקהל יריע "מאתוריד". הוא פונה לאחור ולא רואה מאומה. חוזר לקהל.

טטה: איפה?

הקהל יריע שוב "מאתוריד". טטה פונה לאחור. מגלה את הדוב הנוהם לעברו. טטה כמעט ונחנק מבהלה והוא פולט סדרת גניחות פחד המסתיימות בעיטוש קולני. הדוב נבהל מן ההתעטשות הקולנית ונמלט בפחד מן הבמה. טטה בוחן את חוטמו בקפידה, אך איננו מגלה בו מאומה. הוא חוזר לקהל.

טטה: ניצחתי בעזרת האפצ'י. ועכשיו אני יכול להמשיך בדרכי, מלא אמונה וביטחון עצמי.. ואתם רואים שהסבלנות משתלמת ואומץ הלב לא מכזיב. כפי שאמרתי, החיים כל כך נעימים ומתוקים.

פטטה אורב לו במסכת אריה וצועד אחריו מבלי שהוא מרגיש. כעבור רגע פונה נתניה לאחור ומבחין באריה הנוהם לעברו. לתדהמת פטטה, פורץ טטה בצחוק. פטטה נוהם שוב, אך טטה ממשיך לצחוק. פטטה מסיר את המסכה.

פטטה: אתה צריך לפחד!!

טטה: אבל אתה לא מפחיד..

פטטה: לא מפחיד?..

טטה: לא..

פטטה: (חובש את המסכה ופונה לקהל) וואאאו.. (אך טטה צוחק)

טטה: (מעודד את הקהל להשיב "לא") לא..

פטטה: אבל אני אריה.. אני מלך החיות..

טטה: אלה החיות.. אה.. אלה החיים..

פטטה: (בכעס) לא מפחיד, מה? חכה, חכה.. (יוצא)

טטה: (לקהל) פעם הוא היה עושה אריה מאד מפחיד.. אפילו לקחו אותו לעשות

את האריה השואג בהתחלות של הסרטים.. וגם בוידאו..

פטטה חוזר, מסתיר מאחורי גבו חוקן.

פטטה: **(מעמיד פנים שישכח מהי התמונה הבאה) מה עכשיו?**
טטה: אה.. אה.. כן, כן.. **(לא זוכר) אה..**
פטטה: נו..
טטה: **(נזכר) גשם גשם משמים.. כל היום טיפות המים..**
פטטה: אהה.. גשם.. **(מתז עליו מים מתוך חוקן בכמות גדולה מן המתוכנן) אני לא מפחיד, מה? לא מפחיד?.. (יוצא)**
טטה: **הו גשם קר.. הו גשם רטוב.. קר לי ורטוב לי.. רטוב לי וקר לי.. מה אעשה?**
היכן אסתתר מפני הגשם? אוי לי ואבוי לי.. (מדקלם) גורל מר, גורל אכזר,
למה אסון עלי נגזר? הן נער תם וישר הנני, למה שלא תבוא להצילני?..

פטטה נכנס לבמה כשראשו במסכת שור ענקית ומפחידה. אחר כך הוא מסיר אותה ומגחך בערמומיות לעבר הקהל וקורא לעבר טטה) ראש של שור!! עם עור!! (מניח את ראש השור על הרצפה ויוצא.

טטה: **הנה ראש של שור ששלח לי הגורל הטוב והמיטיב השומר עלי מכל משמר כעל בבת עינו.. אסתתר בו מפני הגשם ואלך לי שוב לישון.. (מכסה את ראשו בראש השור, ונוחר בקול)**

פטטה נכנס ומתז עליו שוב מן החוקן.

פטטה: **גשם גשם משמים.. (בועט באחוריו של טטה. טטה מוציא את ראשו)**
טטה: **מה זה היה? כנראה יורד גם ברד..**

פטטה בועט בו שנית. טטה מוציא את ראשו ומבחין בו.

טטה: **אני חושב, כמדומה לי, שמישהו בעט בי..**
פטטה: **(מתמם) מי זה יכול להיות?**
טטה: **(מושיט לו את ראש השור) אחוז רגע..**

פטטה תוחב את ראשו בראש השור. טטה בועט בו.

- פטטה: אי..
- טטה: גם כך בעטו, פטטה?
- פטטה: כן.. מי זה יכול להיות?
- טטה: אני חושב, כמדומה לי, שאולי זה השור..
- פטטה: השור?
- טטה: כן..
- פטטה: קוקו.. (מצביע כלפי מעלה. טטה מתבונן לשמים. פטטה סוטר לו, ומשליך לעברו את ראש השור. טטה נופל. פטטה מכריז) סוף תמונה רביעית! (טטה קם ויוצא)

תמונה חמישית

- פטטה: תמונה חמישית. (מחליף תמונה) ובתמונה החמישית תראו את יסוריה הנוראים של קציעה בת המלך שלמה, אשר נכלאה על ידי אביה בראש המגדל הגבוה שבאי הבודד שבלב הים הרחוק והעמוק, המלוח והדלוח.. כדי להגן עליה מפני הבחור הפשוט והעני מעכו.. (יוצא)

טטה עולה על המגדל וחובש את פאתה של קציעה.

- טטה: גורל מר, גורל אכזר. למה אסון עלי נגזר? הן נערה צעירה ונאוה אנוכי, למה הבאת עלי בדידות ובכי? (בוכה. מראה לקהל שלט עליו כתוב: "הנסיכה קציעה אומללה")

מופיע פטטה במסכת נחש, כשהוא מסתיר תפוח אדום וגדול בכיס מכנסיו.

- פטטה: נסיכה, נסיכה, למה את בוכה?
- טטה: אתה לא יודע לקרוא, מטומטם? כתוב כאן למה. כי אני אומללה..
- פטטה: וכי למה את אומללה?

טטה: כי מי אהובי לא אדע, ובינתיים אני בודדה ואבודה..

פטטה: את לא יודעת מי אהובך?

טטה: לא..

פטטה: לא?! (שולח לעברה נשיקת נחש)

טטה: לא..

פטטה: לא??

טטה: אתה!?

פטטה: כן.. יש לי לשון ארוכה ואני יכול לנשק אותך.. יש לי זנב ארוך ואני יכול לדגדג אותך..

טטה: (בבהלה) לא, לא.. אתה בכלל לא מנשק כמו אהובי יקירי.. אתה לא מדגדג כמו הנסיך מן החלומות שלי.. לא, בבקשה.. לא... הנח לי.. הנח לי, ולך...

(מתייפחת)

פטטה: אבל יש לי גם תפוח גדול ואדום..

טטה: תפוח גדול ואדום?

פטטה: כן.. (חושף את התפוח)

טטה: כן??

פטטה: לא?..

טטה: לא??

פטטה: כן.. ואני אתן לך אותו בעבור נשיקה..

טטה: נשיקה אחת?..

פטטה: כן..

טטה: את כל כולו?

פטטה: כן..

טטה: בעבור נשיקה קטנה?

פטטה: כן.. (לקהל) איזו נודניקית..

קציעה איננה יכולה לעמוד בפיתוי. פטטה מתקרב אל טטה, ומנשק אותה. טטה מתכעס והודף אותה.

טטה: נשיקה ממנו!! (מן הנחש).. לא ממך..

פטטה: מה זה משנה?

טטה: הפה שלך מסריח מסיגריות..

פטטה: לא נכון.. אכלתי שום..

טטה: אוי, לא.. רק לא שום..

פטטה: (שולף בצל מכיסו) אז אני אוכל בצל..

טטה: לא, לא.. לא ולא..

טטה המתעב בצל, ממחר לברוח אל תוך הקהל. הוא בוחר צופה חמודה ומצביע עליה.

טטה: נשק אותה!!.. (מצביע על מישו נוסף) אותו.. אותה..

איש מבין הצופים איננו מוכן להתנשק עם פטטה. הוא חוזר אל הבמה ומתלונן.

פטטה: אף אחד לא רוצה להתחתן איתי..

טטה: מה הפלא?.. אמרתי לך לחדול לצחצח את השיניים בנפט..

פטטה: בנפט?? (מצביע לעבר השמים) קוקו..

טטה מתבונן למעלה. פטטה מנשק אותו ונמלט בצחוק אל מאחורי הקלעים. טטה ממחר אחריו. מאחורי הקלעים נשמעים קולות סטירות, אגרופים, כלים נשברים, וכו'. כעבור רגע נכנסים שניהם כואבים וצולעים.

שניהם: סוף תמונה חמישית! (אך תוך כדי החלפת התמונה הם נחבלים

באצבעותיהם ונאנקים יחדיו) איי!!.. (פטטה יוצא)

תמונה שישית

טטה: תמונה שישית. (מחליף את התמונה. פטטה משליך לעברו את ראש

השור מאחורי הקלעים) בתמונה השישית תראו מה קרה לנתניהו בן

מלכישוע מעכו, שעזב את ביתו, נלחם בדוב ובאריה, והסתתר לו מפני

הגשם בתוך ראש של שור. ביער. בלילה. (מניח את ראש השור על ראשו

ונוחר בעמידה)

פטטה מופיע מעל הגשר במסכת נשר.

פטטה: אני נשר שחור, אני נשר נורא.. אין בעולם כמוני רע.. (מגלה את ראש השור) הנה ראש של שור. אני אתנפל עליו, ואקח אותו איתי אל המגדל הגבוה על האי הבודד שבלב הים הרחוק והעמוק, המלוח והדלוח, ושם אני אטרוף ואטרוף ואטרוף.. (בדרכו לתקוף את ראש השור, הוא עוצר ומהסס) כואבת לי הבטן.. (מתאמץ ומטיל ביצה) אה, ביצה.. (איננו יודע מה לעשות בה, ומחליט לטמון אותה בכיסו. אחר כך הוא מרחרח את טטה ומנסה להרימו לעבר הגשר) אוך.. כבד.. (מנסה לגרור אותו במקורו) אוך.. שמן.. (איננו יודע מה לעשות. מוציא מכיסו מטפחת אדומה כדי לנגב את זעתו. עולה במוחו רעיון. מנפנף במטפחת לפני השור) טורו.. טורו.. (אך השור לא זז ממקומו. מתלבט. מסיר את מסכת הנשר, ומגלה רעיון. ממהר לצאת ולחזור כשבידו גביע גלידה ענקי. הוא מקרב את הגלידה אל חוטם השור, ולמרבה הפלא זה מסתער לעברו. פטטה נסוג בפתד לעבר המגדל, עולה עליו, וטטה, שראש השור על ראשו, מטפס בעיקבותיו. פטטה מחכך ידיו בסיפוק) והגלידה?..

פטטה: אתה רוצה גלידה?

פטטה: כן..

פטטה: אז למה אתה לא אומר?

פטטה מדביק את הגלידה על פני טטה המתכסים בקצף לבן. טטה נאנק. פטטה צוחק. לפתע הוא חש במשהו רטוב בכיסו. הוא שולח את ידו ושולף מתוך הכיס חביתה.

פטטה: אוך.. (מחליף מבטים עם טטה. ושניהם משליכים יחדיו לאחור את החביתה ואת הגלידה בהבעת גועל. פטטה מכריז) סוף תמונה שישית!!

פטטה יורד מן הגשר, ומחליף את התמונה. טטה משליך את ראש השור אל מאחורי

תמונה שביעית

פטטה: תמונה שביעית! בתמונה השביעית תיראו את המפגש הגורלי בין קציעה בת המלך שלמה, לבין נתניה בן מלכישוע מעכו, שהגיע אל המגדל בעזרת הגורל הנשר והגלידה..

טטה: עכשיו אני נתניהו בן מלכישוע מעכו, ואני מזכיר לכם שבכל פעם שאני שם את הכובע הזה על הראש, אז אני נתניהו. (כביכול מתעורר) איזה חלום זוועות חלמתי. חלמתי שנשר נורא נשא אותי על כנפיו, והביא אותי אל מגדל גבוה על אי בודד.. עלינו הרים, ירדנו עמקים.. נסענו באוטובוסים.. אוקיינוסים וימים חצינו.. איזה חלום מצחיק.. (מגלה את עצמו על המגדל) לא חלום הוא כי אם מציאות מפחידה!.. (נבהל מאד) אני נמצא על מגדל גבוה.. (מדקלם) ומסביב רק מים, וספינה אין.. הו, גורל מר, גורל אכזר.. למה אסון עלי נגזר? הן נער תם וישר אני, למה לא תמלא רצוני? מוטב לי למות! (מתכונן לקפוץ מן המגדל, אך פחדו רב)

פטטה מטפס מעברו השני של המגדל, חבוש בפאתה של קציעה, ומחקה את קולה.

טטה שומע את הקול, אך איננו רואה מאומה. הוא ממשיך.

טטה: כמו שאמרתי קודם, מוטב לי למות... (שוב שומע קול. מתבונן) מה אוזני שומעות?

פטטה: (מתגלה לעיני טטה) מה עיני רואות?

טטה: נערה יפהפיה!

פטטה: עלם חמודות!

טטה: עיניה יונים..

פטטה: עיניו חצילים..

טטה:	החלום הוא, או מציאות היא?
פטטה:	המציאות היא, או חלום הוא?
טטה:	(סוטר על פניו שלו) מציאות..
פטטה:	(סוטר על פני טטה) חלום.. מי אתה ומה הביאך חלום?
טטה:	נער עברי אנוכי מעכו, ונשר נשא אותי על כנפיו, והביא אותי אל המגדל הזה.. ומסביב רק מים, וספינה איין.. (בהתלהבותו הרבה הוא מנופף בידי
	וחובט בפטטה וכמעט מפיל אותו מן הגשר)
פטטה:	הטובה אני בעיניך לשאת אותי לאשה?
טטה:	ומי את, אם מותר לי לדעת, כדי שאוכל לרוץ ולספר לחבר'ה?
פטטה:	קציעה בת המלך שלמה הנני..
טטה:	בת המלך שלמה.. (הצתה מאוחרת) בת המלך שלמה?! (מתעלף)
פטטה:	(מאושש אותו) ואני רוצה להתחתן איתך..
טטה:	להתחתן.. (הצתה מאוחרת) להתחתן?! (מתעלף שוב)
פטטה:	כן, כן.. להתחתן.. להתחתן.. (מתקרב אליו כדי לנשק אותו, אלא שמכנסיו של פטטה נשמטים מגופו, וחושפים את תחתוניו המגוחכים.
	טטה מתפרץ בצחוק רם. פטטה ממהר ללבוש את המכנסיים ולנזוף בו)
	סוף תמונה שביעית! (יורד מן הגשר ויוצא)

תמונה שמינית

טטה:	בתמונה השמינית תראו את המלך שלמה הבא לבקר את בתו קציעה, הנמצאת על המגדל הגבוה על האי הבודד בלב הים הרחוק והעמוק.. המלוח והדלוח.. (מדקלם) ומסביב רק מים, וספינה איין.. ובינתיים היו קציעה ונתניה עסוקים להם באהבהביהם.. (אל הבמה נכנס פטטה כאשר גופו נמצא בתוך גיגית גדולה שתחתיתה הוסרה. לראשו הדלי ובידיו מטאטא כמשוט)
פטטה:	(שר) שוטי שוטי ספינתי, אני נוסע אל בתי.. שוט שוטי ספינתי, אני נוסע אל בתי.. (מבחין בטטה החובש את פאתה של קציעה ואוחז בידו את כובעו של נתניהו ומנשק אותו) קציעה!.. קציעה!! בת נעוות המרדות!!

טטה:	(כקציעה) פפה..
פטטה:	(פונה לקהל) ראיתם מה היא מעזה לעשות מאחורי גבי? ראיתם?
	אבהבהבהבים עם עצמים בלתי מזוהים!! (טטה ממחר להסיר בבהלה את הפאה ולחבוש את הכובע. פטטה פונה אליו) ומי אתה דחליל?
טטה:	ומי אתה דביל?
פטטה:	דביל?
טטה:	דביל..
פטטה:	דביל??
טטה:	דחליל?
פטטה:	אני שלמה המלך.. מלך ירושלים והשפלה.. אזור חיוג 02..
טטה:	(ברעדה) נער עברי אנוכי, מעכו.. ונשר נורא נשא אותי בכנפיו, והביא אותי אל המגדל הזה, (מדקלם) ומסביב רק מים.. וספינה איין.. פגשתי פה את בתך היפה.. התאהבתי בה ואני רוצה להתחתן איתה..
פטטה:	אתה מעכו?
טטה:	כן.. אזור חיוג 04..
פטטה:	(נדהם) הוי גורל מר.. הוי גורל אכזר..
טטה:	(כקציעה) הוא גורל יקר, הו גורל נהדר..
פטטה:	הרי זהו הנער העני והפשוט מעכו שראיתי בכוכבים כי יתחתן עם בתי..
טטה:	(כקציעה) הרי זהו העלם השמנמן והחמוד שחלמתי כי יתחתן איתי..
פטטה:	שמנמן וחמוד?! לא, לא.. לא, ולא.. לא בא בחשבון..
טטה:	(כנתניה) אדוני המלך, נלחמתי בקוף, נלחמתי בדוב ובאריה ויכולתי להם.. וגם נגדך אצא למלחמה..
פטטה:	(לקהל) הפשפש הזה יוצא נגדי למלחמה? הג'וק המרוט הזה?.. הזבוב המעוך?.. המיקרוב הפחוס.. החיידק הפספוס.. הוירוס המאוס?
טטה:	(כקציעה) אני אוהבת אותו, ואני רוצה להתחתן איתו. ולא, אני אפרוש כנפיים ואמריא לשמיים..

טטה פורש את ידיו, ומאיים לקפוץ. פטטה ממחר לחתור לעבר המקום בו טטה עומד

לנחות, כדי לקלוט אותו בידיו. טטה מחליף את הפאה בכובעו של נתניה, ולשלוף מכיסו בקבוק קטן שבתוכו מים.

טטה: (כנתניה) אם כך, אני אשפוך עליך עוד קצת מים, ואטביעך כפליים..
(שופך מים מן הבקבוק אל תוך ספינתו של שלמה)
פטטה: (מתחיל לשקוע) לא ולא.. לא אתן לך את בתי..
טטה: (כקציעה) אם כך, אפשוט גרביים ואקפוץ אמתיים..
פטטה: לא, לא.. לא ולא.. אל תקפצי.. (ממהר לחתור למקום אליו היא מתכוונת לקפוץ)

טטה החל להתבלבל בין דמויות קציעה ונתניה שהוא משחק לסרוגין ואיננו מצליח לחזור ולהתעשת. הוא פוצח במונולוג קטוע ומבולבל, מדי פעם הוא משנה את קולו, וממלמל קטעי משפטים שהוא זוכר ממהלך ההצגה, כדי לנסות ולגלות מהן המלים שהוא צריך לומר באמת.

טטה: אם כך יפלו המכנסיים.. נער עברי אנוכי.. הו גורל מר, הוא גורל אכזר.. ומסביב רק מים.. הו בננה.. אפצי'.. לשנינו יש נזלת.. אני נסיכה ואני אוהבת לחלום חלומות.. פנגווין.. אבי.. אבי..

פטטה עומד נדהם מתחת לגשר, ומנסה לסייע לו ברמז שעליו לשפוך עוד מים. בסופו של דבר מתעשת טטה, ונזכר בשורה הנכונה. הוא מניח את פאת קציעה על ראשו, ומעליה את כובע נתניה. הוא שופך את שארית המים שבבקבוק על פטטה ומצהיר.

טטה: אם כך נקפוץ שנינו, ונטביעך אחרינו..
פטטה: הצילו.. הצילו.. אני טובע.. (שוקע יותר ויותר. פונה אל השמים) ומה אתה אומר, שם למעלה בשמים? שיתחתנו? נו?.. נו?..
טטה: (בקול עמוק) כן!..
פטטה: לא שמעתי..
טטה: כן!!!..
פטטה: (לקהל) ומה אתם אומרים? שיתחתנו?.. (הקהל ישיב ודאי ב"כן") קציעה

ונתניהו (הו-הו) ? (הקהל ישיב ב"כן") יש חתונה!!

טטה: (שלא שמע היטב) חתולה?

פטטה: חתונה..

טטה: חתולה?

פטטה: נישואין..

טטה: אהה, חתונה.. (קופץ מן הגשר)

פטטה מסיר את כתר שלמה, וחובש את פיאתה של קציעה. טטה חובש את כובעו של נתניהו. ברקע נשמעות תרועות מארש החתונה. פטטה אווז בטטה ומבקש לנשק אותו. טטה דוחה את פניו בעדינות. זה חוזר ותובע את הנשיקה, עד שלבסוף מתרתח טטה ומצביע לעבר השמים.

טטה: קוקו..

אלא שפטטה מתחכם לו, מקדים ומנשק אותו. טטה מזדעזע. פטטה נמלט אל אחורי הקלעים, וטטה ממחר אחריו. מאחורי הקלעים נשמעים קולות סטירות, אגרופים, וכלים נשברים. הרעשים מסתיימים בפיצוץ גדול, וכעבור רגע יוצאים שניהם צולעים וחבושים. בידי פטטה כינור, ובידי טטה האקורדיאון. הם מוכים ותשושים ובקושי מצליחים להכין את עצמם לנגינה. כאשר נשמעת מוסיקת הקידה הם מנגנים, אך גם ברגע זה, בדיוק כפי שארע בפרולוג, הם מסתכסכים, סוטרים ובוועטים זה בזה. כעבור רגע הם נעתרים לתשואות הקהל, לוחצים ידיים, מתנשקים, ופונים לקידה.

סוף